

Здійснення реформи адміністративно-територіального устрою вирішить питання ефективності використання бюджетних коштів, зростання доходної частини місцевих бюджетів, покращить якість та просторово-часову доступність соціальних послуг для населення, вирішить низку проблем щодо транспортного сполучення, вивезення та утилізація сміття, водопостачання, утримання та ремонту доріг. Водночас зупинить деградацію сільської поселенської мережі, зменшить соціо-культурну різницю між містом та селом.

Богдан МОСКАЛЕНКО
Сумський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК СКЛАДОВОЇ ДЕРЖАВНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

Стратегічний напрям інтеграції України у Європейський союз був окреслений ледь не з моменту проголошення незалежності. Однією з умов такої інтеграції є наближення до норм та стандартів ЄС вітчизняного законодавства, зокрема у тій його частині, що стосується регулювання інвестиційних відносин в економіці України.

Протягом останніх кількох років часто підіймалося питання створення спеціального інституту, діяльність якого була б спрямована на гарантування безпеки вкладень інвесторів, подібного до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у банківському секторі. Світова фінансова криза зумовила відтік інвестицій, що посилює необхідність реформування українського законодавства у інвестиційному секторі. Так, до Верховної Ради України був поданий проект Закону України про Фонд гарантування інвестицій на фондовому ринку від 23.08.2011 р.

Згідно цього проекту, Фонд гарантування інвестицій - некомерційна самоврядна організація, створена з метою гарантування інвестицій на фондовому ринку, а також для проведення виплат компенсацій фізичним особам-інвесторам їх коштів або цінних паперів, втрачених ними на фондовому ринку України внаслідок певних випадків нездатності суб'єкта цього ринку повернути інвестиції, у тому числі, через банкрутство або відмову викупу цінних паперів в інвестора, а також після виключення суб'єкта з числа учасників Фонду тощо [1].

Даний проект було розглянуто ВРУ 11 квітня 2012 року та відправлено на доопрацювання. Таким чином, Комітет з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики знайшов такі недоліки проекту: недостатній розмір можливого відшкодування втрат (до 20 тис. грн.); перелік інвесторів, яким мають виплачуватися компенсаційні виплати з Фонду (лише фізичні особи); неповний перелік професійних учасників ринку цінних паперів, які повинні бути учасниками Фонду (слід включити також торговців цінними паперами, які займаються брокерською діяльністю, андеррайтингом, зберігачів цінних паперів та депозитаріїв); порядок та умови компенсаційних виплат.

Діяльність навіть лише на папері Фонду гарантування інвестицій на фондовому ринку надає безліч можливостей для недобросовісної конкуренції на фондовому ринку, корупції та зловживань учасників і, як наслідок, відтоку інвестицій у наслідок зниження впевненості інвесторів у рівних можливостях усіх учасників фондового ринку. Так, учасник Фонду буде інвестувати у найбільш ризикові проекти (що само собою буде основою для формування тіньових схем та зловживань на етапі вибору об'єкту інвестування), знаючи, що збитки йому відшкодують, а можливі надприбутки він ні з ким ділити не буде.

Таким чином, проект закону дістав негативну оцінку громадськості, яку сформувавши критичні відгуки у ЗМІ та висновку Комітету ВРУ з питань європейської інтеграції про невідповідність праву ЄС.

На нашу думку, ідея створення організації з метою гарантування інвестицій на фондовому ринку, є перспективною. Важливо уточнити механізм організації та діяльності даної структури з метою оптимізації впливу на інвестиційну систему України. Так, статутний капітал Фонду має бути сформований державою, що дозволить йому бути повністю підпорядкованим урядовій

інвестиційній політиці. Учасником Фонду можуть бути будь-які інвестори: як індивідуальні, так і інституційні. Список об'єктів інвестування повинен бути визначений, спираючись на пріоритетні напрямки розвитку економіки, що забезпечить приплив інвестицій у сфери і галузі, які їх найбільше потребують. Розмір максимального відшкодування можливих збитків буде еквівалентним сумі інвестицій, яка у свою чергу буде залежати від особливостей об'єкту інвестування. Отже, Фонд гарантування інвестицій перетвориться на бюджетну структуру, що діятиме спільно з державними програмами розвитку пріоритетних галузей економіки та дозволить підвищити рівень довіри інвесторів до таких проектів.

Література:

1. *Проект Закону України «Про Фонд гарантування інвестицій на фондовому ринку» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до законопроекту : www.ligazakon.ua/news/ga016251.html.*
2. *Федоренко А. Фонд антигарантування інвестицій / А. Федоренко // Ринок цінних паперів України. – 2008. – № 1–2. – С. 3–8.*
3. *Шульга І. П. Зарубіжний досвід діяльності інвестиційних фондів / І. П. Шульга // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. – 2009. – № 1 (5). – С. 94–103.*
4. *Зачосова Н. В. Механізм створення фонду гарантування інвестицій як суб'єкта захисту економічної безпеки компаній з управління активами та торговців цінними паперами в Україні / Н. В. Зачосова // Економічний часопис-XXI. – 2010. - № 5-6. - С. 18-23.*

Єлизавета МУЗИЧКА

Київський національний торговельно-економічний університет

МІСЦЕ КАНАЛІВ РОЗПОДІЛУ В ЗБУТОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Збут займає важливе місце в маркетинговій політиці компаній, які пропонують як товари, так і послуги та взаємодіє з іншими складовими виробничої системи підприємства, впливаючи на процеси ціноутворення. Роль збуту в діяльності компанії полягає у тому, що в процесі реалізації продукції визріває кінцевий результат ділової активності підприємства, а саме отримання прибутку, який є основною метою кожного господарюючого суб'єкта. Проте, незважаючи на це, єдиної маркетингової стратегії не існує, кожне підприємство володіє власною, індивідуальною системою збуту, що обумовлюється особливостями бізнесової діяльності, метою та стратегічними цілями, факторами, які визначають вектор розвитку компанії. Сьогодні, виникає необхідність в організації та управлінні системою збуту на підприємствах, враховуючи такі аспекти, як формування мережі розподілу, товарообігу та якісного обслуговування клієнтів. Окрім того, функціонування підприємств в умовах конкуренції вимагає своєчасної реакції та адаптації системи збуту до змін зовнішнього середовища та мінливих вимог споживачів, використовуючи новітні маркетингові стратегії щодо управління каналами розподілу.

Збут є найважливішим чинником, який визначає здатність підприємств туристичної індустрії досягати високих рівнів доходу і займати значну частку на ринку. Сучасна система збуту в туристичній сфері створює ефективну базу для конкуренції між постачальниками туристичних послуг та дає змогу споживачам порівнювати пропозиції підприємств туризму.

Під збутовою діяльністю туристичного підприємства ми розуміємо систему господарських взаємовідносин та заходів, що її супроводжують в процесі реалізації збутової політики компанії та відображають взаємозв'язки різних господарюючих суб'єктів з приводу дистрибуції турпродукту та з метою отримання прибутку та розширення клієнтської бази.

У будь-якому виді господарській діяльності необхідно створити такі шляхи, по яких цільові клієнти отримуватимуть доступ до товарів чи послуг. У цьому контексті під «шляхами» ми розуміємо «канали розподілу», або «канали збуту».

За визначенням Всесвітньої Туристичної Організації, канал розподілу трактується як сукупність посередників, які співпрацюють з метою продажу товару [2, с.8]. А це свідчить, що